

Ustawa

z dnia.....2018 r.

o zmianie ustawy – Prawo wodne

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. poz. 1566 i 2180) w art. 545 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w sprawach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405), stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem 1 stycznia 2018 r., z zastrzeżeniem ust. 1a.”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Przepisy art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 77 ust. 2 pkt 3 oraz art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

1b. Do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz decyzji, przed wydaniem której jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania na środowisko, o których mowa w ust. 1, przepisu art. 428 nie stosuje się.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

W przedłożeniu rządowym [druk sejmowy nr 1529, art. 541] projekt ustawy – Prawo wodne zakładał, że do spraw wszczętych i niezakończonych w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz ponownej oceny oddziaływania na środowisko stosowane miały być **przepisy dotychczasowe**. Jednak ostateczną dyspozycją art. 545 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1566), ustanowiono, że *„do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanych na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 i 1566) oraz decyzji, przed wydaniem których przeprowadza się ponowną ocenę oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy niniejszej ustawy oraz ustawy zmienianej w art. 509 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”*. W konsekwencji powyższego, aktualnie we wszystkich ww. sprawach organy właściwe zobowiązane są do stosowania „nowych” przepisów – również w przypadku postępowań będących w toku, co powoduje liczne wątpliwości interpretacyjne. Problematyczne bowiem stały się kwestie, czy czynności procesowe dokonane pod rządami ówczesnie funkcjonujących przepisów (tj. do dnia 31 grudnia 2017 r.), np. wydanie postanowienia o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, powinny być dokonywane powtórnie. Konieczność stosowania obowiązujących regulacji powoduje, że aktualnie organy pierwszej i drugiej instancji, prowadząc postępowania w sprawach decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz ponownej ooc, zobowiązane są do uzyskania od organów właściwych w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, opinii i uzgodnień wprowadzonych ww. ustawą. Zaistniała sytuacja prawna stwarza istotne utrudnienia w sposobie prowadzenia postępowań administracyjnych wszczętych wg przepisów w brzmieniu przed dniem wejścia w życie ustawy – Prawo wodne. Należą do nich: konieczność odsyłania dokumentacji i uzupełnienia stanowisk organów w sprawach ocen wodnoprawnych po zakończeniu postępowania dowodowego, a także na etapie postępowania drugoinstancyjnego, oraz powtarzania wybranych czynności administracyjnych, m.in. ponowne informowanie stron postępowania na podstawie art. 10 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, udział społeczeństwa, kolejne zawiadomienia o niemożliwości załatwienia sprawy w ustawowo przewidzianym terminie i inne. Praktyka stosowania wprowadzonych do ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2017 r. poz. 1405, z późn. zm.) regulacji, wynikających ze zmiany ustawy – Prawo wodne, wskazuje na znaczące oraz narastające opóźnienia postępowań będących w toku. Z tego względu zasadne jest wprowadzenie zmiany w art. 545 ust. 1 ustawy – Prawo wodne, zgodnie z którą do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w sprawach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosować się będzie przepisy obowiązujące przed dniem 1 stycznia 2018 r., w tym także przepisy przejściowe do ustawy z dnia 15 października 2015 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1936).

Ponadto aktualne brzmienie ust. 1 art. 545 ustawy – Prawo wodne wydaje się niespójne z ust. 3. Ustawodawca zobowiązał bowiem do stosowania „nowych” przepisów w ramach ponownej oceny

oddziaływania na środowisko, która jest postępowaniem częściowym w ramach postępowania zmierzającego do wydania decyzji inwestycyjnej, podczas gdy samo postępowanie główne dotyczące decyzji inwestycyjnej prowadzone ma być w oparciu o przepisy obowiązujące przed dniem wejścia w życie ustawy – Prawo wodne.

Zwrócenia uwagi wymaga również, że organ Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, który uzyskał nowe kompetencje w zakresie opiniowania i uzgadniania, jest w trakcie tworzenia struktury organizacyjnej, co będzie generowało opóźnienia w prowadzonych postępowaniach administracyjnych. Zgodnie z art. 19 i 20 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej są zobowiązane do przestrzegania z urzędu swojej właściwości miejscowej i rzeczowej.

W chwili obecnej przepisy ustawy – Prawo wodne nie uregulowały wszystkich kwestii dotyczących właściwości rzeczowej i miejscowej, co generuje dodatkowe wątpliwości interpretacyjne. Powyższe może prowadzić do obarczenia wydawanych, na podstawie obowiązujących przepisów, decyzji kwalifikowaną wady nieważności.

Niniejszy projekt poprawki do ustawy – Prawo wodne zakłada, więc zmianę omawianego przepisu przejściowego – art. 545 ust. 1 - w taki sposób, aby do postępowań w sprawach decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w sprawach ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie obowiązującej ówczesnie ustawy, stosowane były przepisy obowiązujące przed dniem wejścia w życie ustawy – Prawo wodne, to jest przed dniem 1 stycznia 2018 r. Wyjątkiem wprowadzonym od ww. reguły jest ust. 1a, który nakazuje stosowanie art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 77 ust. 2 pkt 3 i art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w brzmieniu nadanym art. 509 ustawy – Prawo wodne. Powyższe ma na celu uwzględnienie korzystniejszych wymogów prawnych względem inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1377 i 1381). Ponadto w ust. 1b wyłączono stosowanie przepisu art. 428 ustawy – Prawo wodne względem decyzji wymienionych w ust. 1, wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów.

Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 428 decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach (lub decyzja poprzedzona przeprowadzeniem ponownej oceny oddziaływania na środowisko) zastępuje ocenę wodnoprawną. Wyłączenie, o którym mowa powyżej, dotyczy postępowań, w których nie brał udziału organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych.

Dodatkowego wyjaśnienia wymaga, że w nowelizowanym art. 545 nie istniała konieczność wyłączenia art. 515 ustawy – Prawo wodne. Powyższe wynika z faktu, że norma prawna wyrażona tym przepisem weszła w życie z dniem 24 sierpnia 2017 r., natomiast aktualne brzmienie ww. przepisu przejściowego powoduje przywrócenie wyłącznie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, sprzed dnia wejścia w życie ustawy – Prawo wodne, tj. do stanu prawnego z dnia 31 grudnia 2017 r. Z uwagi na korzystne rozwiązania dla inwestycji objętych ww. specustawą wskazane jest w tym zakresie podtrzymanie zasady stosowania przepisów nowych.

Ustawa nie powoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu

wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.

Projekt ustawy nie wpływa bezpośrednio na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców. Spodziewany jest jednak pozytywny wpływ na inwestorów oczekujących na terminowe uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z uwagi na przewidywane przyspieszenie toczących się aktualnie postępowań prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (brak konieczność uzyskania opinii lub uzgodnienia organu właściwego w sprawach ocen wodnoprawnych).

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 7 lutego 2018 r.

BAS-WAPM-257/18
TRYB PILNY

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Małgorzata Golińska)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projektodawcy proponują znowelizowanie ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. poz. 1566, ze zm.), dalej jako „ustawa – Prawo wodne”.

Zgodnie ze zmienianym art. 545 ust. 1 ustawy – Prawo wodne do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w sprawach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405), mają być stosowane przepisy obowiązujące przed dniem 1 stycznia 2018 r.

Ponadto proponuje się, aby w art. 545 ustawy – Prawo wodne dodać ust. 1a i 1b, stanowiące, że przepisy art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 77 ust. 2 pkt 3 oraz art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko będą stosowane w brzmieniu nadanym ustawą – Prawo wodne, zaś do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz decyzji, przed wydaniem której jest

przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania na środowisko, nie będzie stosowało się przepisu art. 428 ustawy – Prawo wodne.

Zgodnie z art. 2 projektowanej ustawy ma ona wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Materia, której dotyczy projekt ustawy, pozostaje poza zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie reguluje kwestii objętych zakresem prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt

Warszawa, 7 lutego 2018 r.

BAS-WAPM-258/18
TRYB PILNY

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie
stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Małgorzata Golińska) jest
projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art.
95a regulaminu Sejmu**

Projektodawcy proponują znowelizowanie ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. poz. 1566, ze zm.), dalej jako „ustawa – Prawo wodne”.

Zgodnie ze zmienianym art. 545 ust. 1 ustawy – Prawo wodne do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w sprawach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405), mają być stosowane przepisy obowiązujące przed dniem 1 stycznia 2018 r.

Ponadto proponuje się, aby w art. 545 ustawy – Prawo wodne dodać ust. 1a i 1b, stanowiące, że przepisy art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 77 ust. 2 pkt 3 oraz art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko będą stosowane w brzmieniu nadanym ustawą – Prawo wodne, zaś do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz decyzji, przed wydaniem której jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania na środowisko, nie będzie stosowało się przepisu art. 428 ustawy – Prawo wodne.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne nie jest
projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3
regulaminu Sejmu.

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt